

Bogácsi Nyár

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XXXIV. évfolyam 2. szám 2023.

Tartalomból:

- Az idei turizmust meghatározó tényezők
- Rendezvényeink
- Szoboravatás
- Emléktorna a sport jegyében
- Emléktúra a barátság jegyében
- Generációkon átívelő mesterségek
- A Bogácsi Pávakör életéből
- 30 éves osztálytalálkozó
- Bogács természeti kincse
- Túravonal- és programajánló

Bogácsi Nyár 2023

Tisztelt Olvasó!

A bogácsi nyár kellős közepén vagyunk, jönnek-mennek a vendégek a szálláshelyeken, a fürdőben és a pincesoron. Látunk turistákat a főutcán sétálgatni, megélnék a vendéglátóhelyek teraszai, reggelenként a fürdő pénztáránál kigyózik a sor belépésre várva.

Látszólag minden rendben, mégis van némi aggodalom a négyesemközti beszélgetésekben, ha a szezon sikerességéről esik szó. Kevesebb a vendég! Mondják a szállásadók, a vendéglátó vállalkozók. S valóban, szemmel láthatóan kisebb a vendégforgalom az idén.

Ha az okokat keressük, több dologra is fény derülhet. Tavaly felszabadultunk a koronavírus járvány szorításából, a világgazdaság és a hazai gazdaság folyamatai azonban az idén olyan nehéz helyzetbe hozták a magyar családok egy részét, hogy nem engedhetik meg maguknak a korábbi életszínvonalat, s talán legelsőként a nyaralásról mondanak le részben vagy teljesen.

A SZÉP kártyák élelmiszer vásárlásra való felhasználhatósága sem a hazai turizmus fellendítését szolgálja. Sokaknak ez jelentős könnyebbséget jelent, a hazai turistaforgalomra azonban biztosan negatív hatást gyakorol.

Az országos sajtóban megjelenő hírek arról szólnak, hogy egyre több magyar utazik külföldre, az olcsó repülőjegyek elérhetővé tesznek mediterrán országokat is a kisebb pénzü nyaralni vágyók számára. Akik tehát utaznak, azok nagyrésze sem a hazai úticélt választja, hanem a horvát, olasz vagy más tengerparton töltik szabadságát.

A forró nyári napokon sokan strandolnak Bogácson

Sok országos és regionális jelentőségű fürdőben zárultak le jelentős fejlesztések. Új élményfürdők nyíltak, vagy a régiókat korszerűsítették, bővítették. A drága jegyárak ellenére is komoly verseny alakult ki a hazai fürdők között, s csak a legjobbak tudnak talpon maradni. A szabadvízi strandok is egyre nagyobb teret hódítanak, itt is komoly beruházások történtek, s a vendégek is szívesen választják ezeket a pihenési lehetőségeket.

Óriási a turisztikai programkínálat itthon. Minden hétfvégén fesztiválok sora várja a

látogatókat, ahol a minőségi gasztronómiai kínálat mellett a szórakoztató programok nyújtanak több napra kikapcsolódási lehetőséget a vendégeknek. S nincs is szükség más attrakcióra, csupán egy-egy könnyűzenei fesztivál láthatóan rengeteg embert vonz.

S a hazai tendenciák mellett még a lengyel vendégek száma is jelentősen megcsappant 2023-ban a korábbi évekhez képest. Nem véletlenül nyílt "lengyel bolt" Bogácson és Mezőkövesden. Az ő áraikhoz képest itthon nagyon drága az élelmiszer, így a magyarországi nyaralás is jelentősen megdrágult a lengyelek számára. Ők igazán szeretnek utazni, ahogy irányunkba érdeklődést mutattak korábban, úgy más országok is célpontjaikká válnak az idén.

Ezek a tényezők mind-mind az irányba mutatnak, hogy sajnos kisebb vendégforgalommal kell számolnunk 2023-ban. Nagyon fontos azonban az, hogy a hozzánk érkezők elégedettek legyenek az itt kapott szolgáltatásokkal. Fontos, hogy jól érezzék magukat nálunk, hogy kellemes élmény legyen a fürdőben eltöltött idő, jó ételekkel, italokkal szolgálják ki őket, hogy jövőre is ide tervezék a nyaralást. Bogács mindig is híres volt arról, hogy nagyon sok visszajáró vendége volt. A mai széles versenyképes kínálat mellett nagyon nehéz ezt megőrizni, mégis törekednünk kell rá, hiszen ez olyan tényező, mely stabilabbá, kiszámíthatóbbá teszi a turizmust minden szereplő számára.

Csandesné Farkas Edit
polgármester

Bogács festői környezete miatt is egyre kedveltebb turisztikai célpont

Bogácsi Gyógy- és Strandfürdő – ahol nem csak a fürdőzés élmény!

Fürdőzők szárai várták az Ismerős Arcok koncertjét

A Miskolc város által Nívódíjjal kitüntetett Biborszél zenekar először lépett fel a bogácsi fürdőben

A Bogácsi Gyógy- és Strandfürdő eddigi nyári eseményei minden korosztály számára szórakoztató és élménydús programokat kínáltak. A látogatók aktívan részt vehettek a sporteseményeken, pihenhettek a gyógyvizes medencékben, vagy élvezhették a strandfürdő nyújtotta kikapcsolódási lehetőségeket.

Gyermeknapon ajándék lufival kedveskedtünk az apróságoknak és átadásra került a selfie-fal, mellyel mulatságos fotókat készíthettek.

Ezt követően július 2-án 2. állomása lehettünk a Czani Balázs által tartott Strand Roadshow-nak, ahol mindenki megismerhette a mozgás örömeit és edzésstertvet állíthatott össze. A legkisebbektől kezdve a legidősebb korosztályig mindenki egyforma lelkesedéssel vetette bele magát a mozgásba.

Hétvége a Holiday Animation animátorai közreműködésével a fürdő területén található gyógyvizes medencékben vízi torna és aqua fitness órák kerültek megrendezésre. A szakképzett oktatók segítségével a vendégek kipróbálhatták ezeket a mozgásformákat, amelyek nemcsak szórakoztatóak, de egészségmegőrző hatásuk is van.

Huszonharmadik alkalommal rendeztük meg a fürdőfesztivált július 15-én, melyen ez alkalommal is gazdag programokkal vártuk a vendégeket. A programok között volt Fürdő Szépe választás, egész napos vetélkedők és kreatív játékok animátorok segítségével, röplabda bajnokság, vízi torna, valamint családi vízi vetélkedő. A strandröplabda bajnokságokra helyi csapatok és vendégek is beneveztek. A versenyek izgalmasak voltak és a nézők is aktívan részt vettek a szurkolásban. Délután a Biborszél élő koncerttel szórakoztatta a nagyközönséget, este pedig élő koncertet adott az Ismerős Arcok zenekar.

A legnagyobb sikert egyértelműen a Fürdő Szépe választás aratta. A jelentkezők kivétel nélkül nyeresémben részesültek. A fődíjat: Csontos Zsófia Anna (Téglás) kapta, második helyezett: Fodor Nikolett (Miskolc), harmadik: Csefkó Helga Dorina (Debrecen) lett, akiknek ezúton is szívből gratulálunk!

TOVÁBBI SZÉP NYARAT KÍVÁNUNK!

Csattos Anikó
értékesítési vezető

Fürdőnkben népszerűek a Holiday Animation animátorai közreműködésével végzett vízi tornák

"Fény vagy te is, lobogj hát, Melegíts és égess, Hinned kell, hogy a világ Teveled is ékes!"

Tóth Árpád szavaival emlékezem a Bükkalja Általános Iskola idén végzett 8. osztályos tanulóira.

11 tanuló folytatja tovább tanulmányait ösztől középiskolában. Legtöbbjük a mezőkövesdi Széchenyi István Szakképző Iskolába tanul szakmát, de lesz, aki egészségügyi területen tanul majd, s ketten a Szent László Gimnázium szakközépiskolai osztályaiban gyarapíthatják megszerzett tudásukat.

Szívemből remélem, hogy mindenki abba a középiskolába nyert felvételt, amelyet valóban szeretne elvégezni, szakmát tanulni, és az életben ezzel a szakmával boldogulni. Hogy így lesz-e, nem tudjuk, de úgy gondolom, hogy kollégáimmal egyetemben mindent megtettünk ennek megvalósulásáért.

Küzdöttünk...

...mert milyen is volt ez az osztály? : nagyszájú... és visszafogott, szemtelen... és tiszteletudó, flegmatikus... és kedves, közönyös... és együttérző, undok... és csupaszív.

Nem folytatom tovább, hiszen láthatják: éppen olyanok voltak, mint a legtöbb kamasz, aki tudja, hogy még gyerek, -de már nagyon szeretne felnőtt lenni-, és próbálgatja, meddig mehet el. Gyakran voltak ingerlékenyek és -félelemeikből fakadóan- agresszívek. De meg kellett tanulniuk, hogy hi-

A nyolcadikosok ballagás előtti csoportképe

báikért vállalniuk kellett a felelősséget. Ez a tanulás is része a felnőtté válás folyamatának. Mi irányítottuk őket, „bölcst” tanácsokkal láttuk el, s ki-ki annyit tett bele a tarolyából útravalónak, amennyit elbírt.

A ballagó diákok közül szeretnék egy tanulóat kiemelni: **Szítai Mária Melisszát**. Nyolc éven át kitaró szorgalmával, példamutató magatartásával, közösségi és kulturális tevékenységével az osztály büszkesége és példaképe lett. Iskolánk pedagógusai ezért egyetértésben úgy határoztak, hogy mind ezen munkájáért **Nevelőtestületi Dicséretben** részesítik. Szívükből gratulálunk neki, s köszönjük szülei támogató figyelmét is.

Rajta kívül a következő tanulók búcsúztak iskolánktól: Farkas Balázs, Farkas Jázmin, Farkas Szebasztján, Lakatos Eleonóra, Paczók Amanda, Pusomai Zsolt, Szítai Dániel, Szítai Emília, Szítai Dzszenifer és Vadászi Bertalan.

Kedves Tanulóim!

Örülök, ha azt a piciny fényt, amit itt kaptatok, ti melegítő lánggá varázsolnátok, s nem felednétek, hogy volt ebben egy kicsi részem nekem is.

Szeretettel gondolok rátok!

Benyovszki Mária
osztályfőnök

Tanáraink voltak:

Endre Farnas
Kis Róbert
Kovács Sándor Erzsébet
Közös Tímea
Kovács György
László Péter
Nagyai Székely Judit
Zsuzsanna Orsolya

Bükkalja Általános Iskola

2015 8.e 2023

*"Aty érte és any idől nekem, ha senki nem jár, Te maradj itt velem!
Szigets roptam, hogy ne tévedjek el, amely fel magadhoz, amely fel!"*
Republik

Portál Amanda
Farkas Jázmin
Farkas Balázs
Lakatos Eleonóra
Farkas Szebasztján
Kovács Emília
Kovács Dániel
Kovács Dzszenifer
Kovács Zsolt

30 éves osztálytalálkozó

2023. július 15-én hosszas előkészületeket követően tartottuk meg a 30 éves osztálytalálkozónkat, immár hatodik alkalommal találkoztunk, a megjelentek nagy öröme. Az idő szép volt, a hangulat pedig vidám és örömteli.

Az előző alkalommal kijelölt két szervező (Gyurcsik Péter, Márton Zsolt) már hónapokkal korábban elkezdtek az előkészítő munkákat. A közösségi oldalon szinte mindenkit sikerült elérni, ami nagyban megkönnyítette az előkészületeket. Az osztálytalálkozó helyszínéül ismét a festői szépségű Bagolyvári Pincesor egyik pincéje szolgált. Hócza László -akinek a pincéje előtt volt a találkozó-, a szervezőkkel együtt gondoskodott a kitűnő vendéglátásról, nem volt hiány semmiben.

A gyülekezést követően kilátogattunk a bogácsi temetőbe, ahol elhelyeztük a megemlékezés koszorúját volt osztályfőnökünk, Szerencsi Miklósné sírjánál. Emlékét mind a mai napig őrizzük és szeretettel gondolunk rá.

Neki is köszönhető, hogy az osztályunk egy rendkívül összetartó közösség volt. A barátságokat a mai napig ápoljuk, tudunk egymásról, és a hétköznapiakban is gyakran

találkozunk, még ha csak egy köszönés erejéig is. A távolabbi településeken élő volt osztálytársakat is jó látni ilyenkor, szívesen hallgatjuk a velük történeteket.

Az est folyamán beszélgettünk, borozgat-

tunk és elfogyasztottuk a Zsolti által készített, ízletes pincepörköltet. A vacsora után, hasonlóan az eddigi találkozókhöz, kijelöltük azokat a személyeket, akik majd a következő összejevetelt szervezik.

Az osztálytalálkozón részt vettek (első sor balról jobbra): Hócza László, Répási János, Molnár Zsuzsanna, Csíki Bernadett, Hazafi Anita, Pipás Tímea, Kovács Krisztina, Boldizsár Nikoletta, (hátsó sor balról jobbra): Gyurcsik Péter, Koczka Péter, Márton Zsolt, Csíki László, Péter Zoltán, Szajlai Júlia. Balogi László később csatlakozott.

Ezúton is szeretném megköszönni Gyurcsik Péternek, Márton Zsoltnak és Hócza Lászlónak, hogy megszervezték a 30. osztálytalálkozót, megteremtve az alkalmat egy kötetlen, baráti beszélgetésre.

Köszönjük szépen mindenkinek, aki megtisztelt minket a jelenlétével.

Folyt. Köv.! 5 év múlva, 2028-ban találkozunk!!!

Péter Zoltán

Júniusi programok

Június 10-én a Hungária Puli Klub szervezésében puli kiállítás és tenyészszemle került megrendezésre a Rendezvényparkban. Közel negyven szebbnél szebb puli és gazdáik vették birtokba a színpadot, ahol különböző korcsoportban, illetve szín szerint méretettek meg a négy lábúak. A kiállítás lebonyolítása a nemzetközi kiállítások programját követte, mely után dog dancing bemutatót láthattak az érdeklődők. A programot egy őrző-védő, valamint engedelmességi bemutató zárta.

Június 22-én a versenyborok gyűjtésével vette kezdetét a XXIX. Bükkaljai Borfesztivál és Nemzetközi Borverseny. Ezúttal 226 min-ta érkezett, melyeket péntek délelőtt a megnyitót követően 8 bizottság zsűrizett. A Borfesztivál programját színesítette, hogy a Petőfi 200 Emlékév keretén belül, ünnepélyes keretek között átadásra került Petőfi Sándor mellszobra a Fialatok terén, mely egy újabb éke és büszkesége településünknek. Az átadót követően Jankóné Jónás Zsuzsa szervezésében vers- és borkínáló délutánon vehettek részt az érdeklődők.

Pénteken délután Szürkebarát vertikális borkóstolót szervezett az AZ Szőlőbirtok és Családi Pincészet, rendezvényükön a bükki borokra kíváncsi vendégek két tematikus borkóstoló közül választhattak. A péntek délután főszereplője a szürkebarát volt, mely bogácsi ültetvényeikről származik. A pincészet nagy büszkesége, hogy a szőlő igazán méltó helyre talált a Bükkalja lankáin. A kóstolón különböző stílusú száraz szürkebarátok kerültek a poharakba. A kóstoló célja - a közösen, együtt jól beszélgetünk érzésen túl -, hogy a pincészet megmutassa: a szürkebarát borok világszerte különböző stílusban készülnek, és erre a Bükki Borvidék egy parányi pincéje is képes.

Kis pincék nagy álmai: Chardonnay

Mint egy elegáns francia hölgy, akinek minden stílus jól áll. Szeretjük buborékkal, illatosan, fahordósan, finom seprőn érlelve. A Bükkvinfest szombati napján a Bükki Borvidék két pincéje - Bóher Pince, Tibolddaróc; AZ Szőlőbirtok és Családi Pincészet Bogács - közreműködésével chardonnay borokat kóstolhattak különböző stílusban és évjáratban a vállalkozó kedvű vendégek. A kóstolón a pincészetek két borásza - Demeter Andrea és Dósa József- mesélt a borokról, a technológiáról, a szőlőről, érdekes történetekről. Mert a jó beszélgetésekhez mindig kell egy jó pohár bor vagy több.

Reméljük, ezek a tematikus kóstolók hagyományt teremtenek és a következő években egyre szélesebb körben jelentenek kihagyhatatlan eseményt a bükki borok kedvelőinek.

Este kezdetét vette a vidám, zenés bortúra a Menetes zenekar kíséretével. A résztvevők öt pince 10-féle kínálatával ismerkedhettek meg. A bortúrát Szabó László vezette, akinek köszönettel tartozunk, hogy mindig számíthatunk rá ezen programunkon. Este kilenc órától az LGT Emlékenekar koncertjét terveztük, de sajnos az időjárás közbeszólt - a hatalmas vihar miatt nem lehetett megtartani. Szombat reggel a Megyei Meghívásos Lövészversennyel indultak a programok, melyet már hagyományosan évtizedek óta a Bagolyvári Lőtér szervez a Bogácsi Lövészklub. Kora délután pedig Bükki Borangolás – Summer Piknik néven indult egy program - a célunk az lenne vele, hogy minél többen legyenek kíváncsiak /nem csupán este/ a bükki borokra, melyeket csodálatos környezetben, hangulatos zene mellett kóstolhatnak. Négy órától a Színészliget adott ott-hont a borlópo versenynek, melyet a Szent Márton Borlovagrend szervez és bonyolít le minden évben. Öt órától A Bence kalandjai zenéje csendült fel, a kellemes dallamok igazán jól estek egy-egy pohár bor mellé.

Fél nyolctól esti zenés programok kezdődtek a Rendezvényparkban, Dj Strebinszky alapozta meg a hangulatot, majd este kilenc órától a Wellhello együttes koncertezett volna, ha az időjárás ismét közbe nem szól volna. A koncertet egy óras csúszással, de meg-

Az AZ Szőlőbirtok és Családi Pincészet tematikus borbemutatójának célja a minőségi borfogyasztás és minőségi borkóstolás népszerűsítése volt

120 kamion vonult át Bogács főutcáján június utolsó napján

A Wellhello koncertjét megelőző eső csak fokozta a jó hangulatot a Rendezvényparkban

tudtuk tartani, de sajnos töredék közönséggel, mint amire számítottunk. Vasárnap 11 órától a II. János Pál emlékművét koszorúztatta meg Bogács Község Önkormányzata, valamint a Szent Márton Borlovagrend a Szent Márton-műemléktemplomnál, melyet ünnepi szentmise követett.

Ezúton szeretném megköszönni valamennyi segítőknek, aki részt vett a rendezvény lebonyolításában.

Június 30-tól július 2-ig került megrendezésre a IV. Bogácsi Kamionos találkozó Simon Anikó szervezésében. A háromnapos rendezvényen több mint százhusz kamion vett részt. Pénteken látványos felvonulás indult a Rendezvényparkból egészen Mezőkövesdig, majd vissza Bogácsra. Este tíz órától Peat Jr. szóragoztatta a közönséget. Szombaton versenyautó, valamint veterán jármű kiállítást, szakmai bemutatókat láthattak az érdeklődők, este pedig Spy The Ghost fokozta a hangulatot.

Idén így telt a június Bogács programok tekintetében.

Szikora Zsófia ügyvezető igazgató

Két jó barát útján járva

„Együtt ittunk, együtt ettünk, együtt voltunk rosszak.
Poharaink bő áldása szép terveket hoztak.
Együtt mentünk, együtt jöttünk Szent Iván éjjelén,
barátom, csak arra kérek légy csendes és szerény.”

/Lukács Ernő-Barátok bordala/

Hogyan is kezdődött a hetvenes évek elején az a történet, melyet most úgy nevezünk, hogy Meder Iván & Nyeste István emléktúra? Egy valós történet ihlette meg Hajdu Imre barátomat, hogy hagyományteremtő céllal elevenítsük fel a két jóbarát viszontagságos névnapját.

A tíz évvel ezelőtti ötlet Szomolya részéről támogatásra talált, sőt annál több volt, mert benne volt a megtiszteltetés is. Megtiszteltetés, mert én személyesen ismerhettem mindkét személyt. Meder tanár úr az osztályfőnököm volt általános iskolában. Úgy érzem, hogy engem talán jobban kedvelt az osztálytársaimnál, mert a hobbinak megegyezett. Ő szerette, és tudta is javítani a rádiókat és a televíziókat, én viszont nagyon szerettem rádiózni. Akkor még gyerekként nagyon felnéztem rá, ami azóta sem változott, és elfogadtam minden tanítását, tanácsát. Abban az időben vele készítettem el az első kristállyal működő detektoros rádiót, mely örök emlék marad, hiszen sok elektromos küttyű nélkül is hallgathattuk a rádiót.

Meder Iván és Nyeste István tanár úr két értelmiségi ember, jóbarát, kiket Bogácson és Szomolyán egyaránt szerettek, mert közvetlen, jóhumorú, karizmatikus és köztiszteletben álló emberek voltak. Emberek voltak, akik tudtak mulatni is, amikor volt miért, így történt meg az ő mesébe illő kalandjuk.

Nem vasárnap volt, és még csak nem is valamiféle nagy ünnep. Másnak szürke hétköznapi, mint a többi, amikor a bogácsi Röpülj Páva közös népdalkórus próbája véget ért. A próba sikerének öröme - de nem megszokásból -, iszogattak ők, valami különleges nosztalgia folytán hárman-négyen. Jóbarátok lévén, igen csak a pohár fenekére néztek, ki tudja hányszor azon az estén. Tervezték, vagy tényleg ünnepelni akarták az Iván névnapot, mindegy is, iszogattak, dalolástak, de eljött az idő, közelgett az éjféli, haza kellene menni! Az elfogyasztott alkohol miatt már nem volt szabad autóbá elülni! Tudta ezt Meder tanár úr is, akinek helyén maradt az esze, amikor eldöntötte, hogy haza kéne menni Szomolyára, mert a család hazavárja. Így a régi Trabantját magára hagyta Bogácson. A bogácsi Nyeste Pista, aki később barátom lett, azt mondta: *Iván, én úgy döntöttem, hogy hazakísérlek az erdőn keresztül Szomolyára!* A 3-4 kilométer gyaloglás, bukdácsolás és nótázás után szerencsésen átértek a hegyen keresztül. Nótázva, egymást támogatva a temető mellett futó gyalogösvényen keresztül érték el Iván házáat, amely a templom közvetlen szomszédságában volt. Iván felesége felriadva a szűnni nem akaró zörgésre, ajtót nyitott és szívélyes fogadtatásnak éppen nem nevezhetőn köszöntötte a két jóbarátot. Még talán morgott is magában a késői hazatérés miatt, ami nem egészen volt hallható. Nem volt elragadtatva a férje támaszaként helytálló vendég miatt sem. A kissé kimutatott haragját csillapítva visszaindult szobája felé, hogy folytatassa félbe hagyott álmait. Ekkor Iván szinte parancsolóan hozta tudos-

Az emléktúra résztvevői Bogács és Szomolya között félúton találkoznak

mására, hogy a hosszú és fáradságos út során nagyon megéheztek. A mindig oly szerény és kedves feleségnek nem volt mit tennie, megterítette hát az asztalt, amelyre szalonna, kolbász és kenyér is került. A falatozás után a kredenc tetejéről lekerült a borosfleska is, amit Józsi barátjától kapott névnapjára. A kicsit hosszúra sikeredett falatozás, bor kortyolgatás és néhány nóta eldudorászása után egy váratlan pillanatban megszólalt Iván: *Tudod mit, Pista? Én visszakisérlek téged Bogácsra!*

Az előző este és az éjjel elfogyasztott bor hatására felkerekedtek és elindultak a visszavezető úton. A kutyák hajnali csaholásából és a kakasok egymást túl harsogó ébresztőjükből döbbenek rá, hogy már teljesen kivirradt mire a bogácsi fenyes erdőhöz értek, ahonnan már látszott a bogácsi kőből épült templom. Az erdő széléről Tard felé tekintve rácsodálkozhattak a felfelé bájosan kúszó, egyre növekvő napkorongra. Másnaposan, mámorosan, de jókedvűen balagtak lefelé a domboldalon. A faluba érve nem értették, hogy a korán munkába igyekvő emberek miért néznek rájuk olyan furcsán, de a szemük sarkából látott sejtelmes mosoly elárulta, hogy tudták vagy sejtették az éjszakai tivornyát, és a vele járó fáradság jeleit.

2022-ben már X. alkalommal az ő megtörtént útjukat járják be a két falu lakosai, csatlakozva hozzájuk mindig újabb érdeklődő emberekkel. Az emléktúrára résztvevők félúton találkoznak és ilyenkor előkerülnek a pálinkásüvegek. A szívélyes köszöntések után, zenével, nótaszóval folytatjuk utunkat a települések utcáin a vendégfogadó helyig. A jubileumi emléktúrára a bogácsi lakosok fogadták a szomolyai túrázókat.

A bogácsi Kultúrház kapujában Magyar Gyula tárogatója, Vincze László és Daragó Károly tangóharmonikája, valamint Fügedi István szaxofonjátéka fogadta a szomolyai cseresznyés rétesel megérkező turistákat. A nagyteremben pedig zsúfolásig megtöltött asztalok körül foglaltak helyet a két település érdeklődő emberei. A vendégeket már hagyományosan Hajdu Imre és jómagam köszöntöttük, majd Daragó Károly vezetésével elindultak a köszöntő énekek, és a hosszan tartó közös nótázások. A rendezvény felejthetetlen szórakozás és élmény, amit a hagyományokat követve teszünk mindig színéssé.

A búcsúzás pillanatait egy jelszó zárja le. „Jövőre találkozunk Szomolyán”!

Guczi István

2015-ben Szomolya látta vendégül a túrázókat

2018-ban a bogácsi Községi Házban fogadtuk a Szomolyáról érkezőket

PETŐFI 200 EMLÉKÉV

Petőfi Sándor saját korának lázadó, szókimondó, közkedvelt, versein keresztül az emberekre nagy hatást gyakorló személyisége volt. Csodálta és szerette a természetet, kereste a kalandokat, vágyott a szerelemre, hirdette a szabadságharc eszméit, amiért mint tudjuk, életét is feláldozta.

Ha napjainkban élne -valószínű-, a TikTok-on, a Facebook-on, az Instagram-on több százezer követője lenne. (Mint azt bizonyítja a Petőfi-hasonmás, Bánföldi Szilárd színészművész követőinek száma.)

Bár költőóriásunk ismertsége minden év március 15-e körül újra és újra felerősödik, a bicentenárium megerősítette bennünk a tudatot: Petőfi örök. Ezt a kijelentést a költő halála után 174 év távlatából kiírt pályázatok, vetélkedők, szavalóversenyek, Petőfi-hasonmás keresés, emléktábla- és szoboravatások, előadások, Petőfi-busz, kiállítások látogatóinak, résztvevőinek magas száma is alátámasztja. Hazánkban és határainkon kívül sosem olvastak, szavalnak annyi Petőfi verset mint az emlékévkben.

Amikor január végén elhatároztuk, hogy elindítjuk Bogácson a Petőfi 200 Emlékév programsorozatát, nem is gondoltuk, hogy időutazásunk ilyen közkedvelt lesz. Nem a külsőségekre fektettünk hangsúlyt, hanem annak a kornak a megértésére, melyben a költő élt és alkotott, mindezt költeményein, jegyzetein, a róla készült hiteles feljegyzéseken keresztül. Újraolvastunk, szavaltunk ismert verseket, felfedeztünk, bemutattunk feledésbe merülteket, s új életrajzi információkkal gazdagodtunk. Februárban megismertük Petőfi különös étkezési szokásait, megkóstoltuk kedvenc ételeit, márciusban a szabadságharcos költő és a közvetlen környezetébe tartozók gazdag érzelmvilágát tártuk a közönség elé, áprilisban a költészet napján népszerűsítettük verseit és csatlakoztunk egy országos pályázathoz, melynek köszönhetően Petőfi életének utolsó, székelykeresztúri estjéhez kapcsolható körtefa oltványa ott áll Tájházunk udvarán.

Kányádi Sándor szerint *Petőfi volt akkora költő, hogy minden településen álljon egy szobra*. S ha minden településen ez nem is valósult meg, 2023. június 22-től Bogács is büszkélkedhet Petőfi köztéri szoborral, maradandó emléket állítva a nemzeti hősként tisztelt forradalmár költőnknek. A Gódor Gábor helyi szobrász által megformált Petőfi derűs tekintettel, reménykedve néz a jövőbe a Fiatalok terén, mintha bizakodna abban, hogy a szemközti óvodából és iskolából kilépő bogácsi gyerekek érdeklődve fordulnak felé, verseit és történelmünkben betöltött szerepét szívesebben tanulják, lesznek olyan járókelők, akik a szép, rendezett környezetben leülnek mellé a kovacsoltvas padra, az emlékezés jegyében illő főhajrással idézik egy-egy versét, s lesznek, akik szabadtéri rendezvényeket szerveznek köré.

Június 22-én, a szoboravatás utáni záró programunknak a Községi Könyvtár adott otthont, a XXIX. Borfesztivál eseményeihez kapcsolódunk Petőfi borversek bemutatásával és borkínálattal.

Az emlékévk keretein belül törekedtünk Petőfi életútjának és költészetének bemutatására

Petőfi körtefájának oltványát Tájházunk udvarán Csenedesné Farkas Edit polgármester, Szikora Zsófia a Bogácsi Turisztikai és Szolgáltató Nonprofit Kft. ügyvezetője és Huszár Zoltán önkormányzati képviselő ültette el.

Az 1840-es évek pesti és budai éttermeinek sokféle borkínálata arra enged következtetni, hogy nem csak a nagy bortermelő vidékeken volt kedvelt a magyar bor, hanem a fővárosban is.

Bár Petőfi soknak számító (több mint 30) bordalt írt, nem volt az alkohol rabja. Bort csak keveset, ellenben kávé sokat ivott. Józanul is tudott mámoros hangulatú költeményeket írni. Ennek bizonyítéka az ismertséget és elismertséget hozó 1842-ben az akkori legelőkelőbb irodalmi lapban, az Athenaeum megjelenő első verse, A borozó, melyben 19 éves pápai diákként a bor dicsőítése révén érett, bölcs férfi gondolatait foglalja rímekbe.

Estünkön a Petőfi borversek mondanivalóit az egyszerű nyelvhasználatú, köznapi hangvételű, derűs, szellemes, csapongó versek mélyén fejtegettük, bemutatva a költő korát megelőző tehetségét. Köszönöm Lukács Lajosné, Hegedüs László, Daragó Károly, Jankó Róbert, Juhász Istvánné, Mucsonyi Zsolt, Kiss Zoltán, Szabó Sándor versmondók szereplését. Engedjék meg, hogy külön kiemeljem az *Ivás közben* című verset, s a kiváló előadói készséggel rendelkező Szabó Lászlót, aki oly hitelesen keltette életre Petőfi sorait, hogy az összeakadó nyelvvel megformált szavak hallatán pillanatokra el is hittük, éreztük a borgőztől mámoros állapotát.

Az elhangzott versek, bordalok mellé a Prokai Pincészet jóvoltából bogácsi borokat kínáltunk kóstolásra. Végezetül, a *Búcsúpohár* című vers elhangzása után együtt koccintottunk a sikeres programjainkra, a kulturált borfogyasztás hirdetőjére, Petőfi Sándorra, aki tollal és karddal írta fel örökre történelmünk nagykönyvébe, s a magyarok szívébe nevét.

Jankóné Jónás Zsuzsa
könyvtáros

Szabó László Petőfi Sándor gondolatait mély átéléssel tolmácsolta az emlékévk minden rendezvényén

Petőfi Sándor szoboravató

Édesapám 6-7 évvel ezelőtt kezdett el álmodni egy jövőbeni köztéri szobor elkészítéséről, mikor nekilátott az emberalakok megformázásának. Ekkor még megfoghatatlan, nagyon távoli, egyszerre vízióként és célként gondolt rá.

Mikor polgármester asszony felkérte Petőfi Sándor mellszobrának megalkotására, majd kiugrott a bőréből. Több napon át csak erről a megtisztelő lehetőségről beszélgettünk ott-hon és próbálta elhinni, hogy az egyik legnagyobb álma rövid időn belül valóra fog válni. Ráadásul külön öröm volt, hogy Bogácson, a közel 30 éve biztonságot és szeretetet nyújtó lakóhelyén kerül majd elhelyezésre.

A felkérés után hatalmas lelkesedéssel tanulmányozni kezdte a magyar költészet egyik legismertebb és legkiemelkedőbb alakjának életét, majd az olvasottak szellemiségében megkezdte a mintázási folyamatot. Petőfiről egy darab fénykép (dagerrotípija) készült, amelyen a költőnek meglehetősen morcos az arckifejezése. Édesapám nem ezt az egy képet tekintette egyedüli kiindulási alapnak - mint sok szobrász - hanem próbálta saját fantáziája és a költő jellemvonásai, egyénisége alapján megformázni. Vallja, hogy „a portré szobrászatban a szobrász és a mintázandó személy közt létrejön egyfajta különös kapocs. Egy párbeszéd, egy nagyon izgalmas játék. Nem csak egy térbeni, háromdimenziós, síkból, görbületekből álló plasztika, annál sokkal több. Ez egy lelki folyamat. A művész önmaga kifejezése a felhasznált anyagon keresztül.” Közel 2 hét elteltével és 50 kg agyag felhasználása után Rajcsók Attila bronzöntő, Kistarcsán időtálló anyagot készített az agyagszoborból.

Nem sokkal ezután elérkezett a szoboravató ünnepély. Minket a büszkeség, édesapámat pedig az elégedettség érzése járta át, amikor megláttuk, hogy a Csiki László kőfaragó által készített talpazat és a tér központi részén mennyire jól mutat a szobra. Úgy érezte, hogy jobb helyre nem is kerülhetett volna az első köztéri alkotása.

Petőfi Sándor köztéri bronz mellszobra és alkotója, Gódor Gábor helyi képzőművész

A szoboravatáson örömmel látott minden rokont, barátot, érdeklődőt. Az egri művészeti kör tagjai és a csoport vezetője, Teleki Klára is megjelent az eseményen, akik hatalmas motivációt jelentenek számára alkotó tevékenysége folyamán.

A 2020-ban megrendezett első, önálló kiállítás helyszínéül is Bogács szolgált, amely alkalom hatalmas előrelépést jelentett a művészi pályája során. Most, három évvel később már nem csak ideiglenesen látható alkotása a településen, hanem -reményeink szerint- több emberöltő múlva is megtekinthetik a település lakosai és az ide látogatók.

A családom és én kívánjuk, hogy a szobor megtekintése közben járjon át mindenkit a hazaszeretet, a barátság, a szerelem, a szenvedélyesség érzése és a költészet szeretete, hiszen édesapám elsődleges célja ezen mindennapi élethez erőt adó érzelmek kifejezése és átadása volt.

Gódor Anna

A nagy hőség ellenére sokan jöttek el az első köztéri szobrunk leleplezésére

Versajánló

Petőfi Sándor rövid élete alatt rendkívül sok, összesen 1000 költeményt írt, amiből 850 maradt ránk. Ezekből a versekből válogattunk a bogácsi Petőfi 200 Emlékév rendezvénysorozatán, s tapasztaltuk, hogy több verse korokon átívelő gondolatokat közvetít. A következő költeményét 1848. szeptember 8-án írta, de sorai hűen tükrözik a mai rohánzó korban élő túlterhelt, pihenésre vágyó ember érzelmeit is. Ajánlom azoknak, akik csodálatos természeti környezetben -akár itt, Bogácson-, szeretnének felülkerekedni a hétköznapi gondokon.

Jankóné Jónás Zsuzsa
könyvtáros

Petőfi Sándor

A HEGYEK KÖZT

Ott alatt, alatt, a mélyben,
A kék messzeség kódében,
Ott a város... csak úgy rémlik,
Mint a múlt, amelyet félig
Átadott immár a lélek
A felejtés éjjelének.
Kinn vagyok a természetben,
Fönn magasra nőtt hegyekben;
Magas e hely, itt pihen meg
Koronként a vándor felleg,
S ha itt volnék éjjelként,
Csillagokkal beszélgetnék.
Lenn a völgyben, lenn a mélyben,
A kék messzeség kódében,
A város távol zajában
Hagytam gondod, hazám s házam!
Ott lenn hagytam minden gondot,
Mely szívem fölött borongott,
Melynek sötét árnyékában
Mint rideg kőszikla álltam.
Ne bántsatok, ne bántsatok,
Ha egy rövid napot lopok
A magam multságának,
Hisz eleget élek másnak!...
Minden lenn maradt, ami bánt,
Nem hoztam föl magammal mást,
Csak ami boldogságot ad,
Kedvesemet és lantomat.
Kedvesem, ki egy személyben
Asszony s gyermek, örömben
Jön és megyen, pillangót úz,
Virágot szed, koszorút fűz,
Majd eltűnik, majd előjön;
Ugy lebeg a hegytetőkön,
Mint egy álm tüneménye,
Mint e rengeteg tündére.
Én merengve, oh természet,
Örök szépségre nézek,
S szemeimnek bámultában
Néma, de szent imádság van.
Mint felém repeső szívek,
Rezgenek a falevelek,
S ábrándos suttogásukban
Mennyi kedves, szép titok van!
Fáktól vagyok körülvéve,
S mint édes fia fejére
Áldó keze az atyának,
Ugy hajolnak rám az ágak.
Istenem, de boldog vagyok!
Majd, hogy sírva nem fakadok.

Közös természeti kincsünk: A GYÓGYVÍZ

Nemrégiben azt a felkérést kaptam Jankóné Jónás Zsuzsa szerkesztő asszonytól, hogy írjak az újságba egy cikket a bogácsi gyógyvízről. Miközben végiggondoltam az elmúlt több mint 20 évet, fellevenedett bennem sok-sok történet és kis részlet, amit ezzel kapcsolatban átéltem. Hálás vagyok és köszönöm a lehetőséget, hiszen nagyon régen beszéltünk erről a falu életét is meghatározó természeti kincséről.

A történet 1999-ben indult, amikor is létszükségletté vált a falu számára a gyógyvízzé való minősítés, mivel az akkor életbe lépett jogszabályok alapján bezárásra került 2001 szeptemberétől minden olyan strand, amelynek medencéi nem rendelkeztek vízforgatóval és ez alól felmentést csak a gyógyvízzel rendelkező fürdők kaphattak. Ez volt tehát a kiinduló pont, ami a történetet mozgatta, a bezárást elkerülve így lett egy fontos cél a gyógyvízzé minősítés.

A feladatot Szajlai Sándor, akkori polgármester úrtól kaptam, s hamarosan meg is kezdődött a fürdőben a 3 hónapos utánkötvetéses betegvizsgálat, melyben 80 fő bogácsi lakos vállalta, hogy részt vesz egy 3 hetes fürdőkúrában, és 3 hónapig jár majd kötelező reumatológiai és egyéb vizsgálatra a hatásszázad igazolása céljából. A vizsgálatokat Dr. Kun Károly reumatológus főorvos végezte, a statisztikai számításokra Csörnyei Sándor matematikust kértük fel. A tanulmányhoz szükséges számos egyéb fontos adatot Kiss Annától kaptuk meg, aki végig segítette a munkánkat. (Anna ekkor írt is egy cikket „Annák a ringben” címmel, de ez sajnos nem jelent meg.) Nagyon izgalmas időszak volt ez az életünkben, míg meg nem érkezett a döntés, ami 2001 júniusában a bogácsi termálvizet gyógyvízzé minősítette. A gyógyvíz használata a fürdő működési költségeit is jelentősen csökkentette.

A fürdőben lévő gyógyászat ezzel a vizsgálattal párhuzamosan kezdte meg működését, mert ugye a gyógyvizet gyógyászati célra is szükséges használni, s közben 2001-ben én is szakvizsgát tettem le fizioterápiából, hogy a szakmai felügyelet is biztosítva lehessen.

Ez volt tehát a múlt. Mára már a „termálfürdőből” megtörtént a „gyógyfürdővé” való minősítés, majd a Bogácsi Gyógyfürdő megkapta a „gyógyhely” minősítést is. A folyamat motorja mindvégig Csendesné Farkas Edit polgármester asszony volt az akkori képviselő-testület támogatásával. A háttér vizsgálatokra a falu nagyon sok pénzt áldozott. A levegő tisztaságát és a megfelelő nyugalmat biztosító csend minőségét is vizsgálták, számos más paraméter mellett.

A tényeken alapuló vizsgálatok mellett azonban van egy belülről fakadó bizonyosság már jó régóta mindenkinben, aki a falunkba látogat. Jó itt lenni, mert itt jól ki tudják magukat pihenni az emberek, s fel-frissülve tudnak visszatérni mindennapi életükbe. Ez az a hely, ahová vissza lehet vágnyi, mert ez a bogácsi érzés a jólét érzése.

Két „tangentor” kádban gyógyítják a betegeket vízszugár masszázssal

A pillangómedence 35-37° C fokos gyógyvize számos betegségre gyógyír

A Gyógycentrum saját belső medencével rendelkezik

Most nézzük át a bogácsi gyógyvíz hatásait. A föld mélyéből feltörő vizek gyógyhatása főként attól függ, hogy milyen kémiai alkotóelemek - kőzetekből kioldott sók, ásványi anyagok, elnyelt gázok - találhatók bennük, és ezek milyen hatással vannak egymásra, valamint az emberi szervezetre. A Bogácson található gyógyvíz ásványi anyag tartalma szerint kalcium-magnézium-hidrogénkarbonátos, fő biológiai hatóanyag alapján pedig a kénes gyógyvizek csoportjába tartozik.

A bogácsi gyógyvíz hatékonyan elősegíti a reumatikus, ízületi, mozgásszervi betegségek gyógyulását, de törések utókezelésénél is hasznos. A kén átdiffundálva a kültakarón, beépül az ízületi porcba. Belélegezve a koszorús ereket tágítja, egészséges emberekben kedvező hatást fejt ki az érszűkület megelőzésében, hiszen az erek falába beépült kén a koleszterin lerakódását megakadályozza. Enyhén baktériumölő hatású. A vér húgysavszintjét csökkenti, s így a köszvényes rohamok aktiválása csökken. A bőr a legnagyobb immunszervünk, kimutatták a kénes gyógyvizek kedvező immunrendszeri erősítő hatását. Indirekt módon a kötőszöveti enzimeken keresztül pozitív irányba hangolja az anyagcserét. A kalcium gyulladáscsökkentő hatású, a bőrön át való felszívódása alapján csontritkulásban kedvező hatású lehet. Kitűnően alkalmas izomfájdalmak, izomgörcsök oldására, az ízületi merevség csökkentésére. Hatásos krónikus gyulladással járó mozgásszervi kórképek nyugalmi szakaszában. Kedvező a hatása a nőgyógyászati idült gyulladással megbetegedésekben, a gyulladással járó izomfájdalmak megelőzésével. A hidrogén-karbonátos pára fürdés közbeni belégzése inhalációs úton fejt ki jótékony hatást a légcsőhurutok minden formájánál. Fog- és szájjápolásra is hatásosan alkalmazható, mert lúgos, így a fogkő oldja és a foghús gyulladást gyógyítja.

A Gyógycentrumban az alábbi balneológiai kezelések állnak rendelkezésre, amelyek a gyógyvíz hatásait kiegészítik: orvosi gyögmasszázs, iszapkezelés, víz alatti vízszugár masszázssal, víz alatti csoportos gyógytorna. Az elektromos kezelések: interferencia, diadinamic, TENS, selectív ingeráram, ultrahangkezelés, Kowarschik galván és különleges galvánkezelések, pakolások, gépi nyirokmasszázs kezelés és szolarium.

A víz a természet ereje testi és lelki egészségünk kulcsa. Használjuk ki a lehetőségeket és gyógyuljunk szelíd módon!

Jó egészséget és napsugaras nyári feltöltődést kívánok minden kedves olvasónak!

Dr. Képes Ildikó Anna
címzetes főorvos

CSAK AKTÍVAN!

A turistajelzéseket követve eljuthatunk kirándulásunk célállomásához, az útvonalon vagy annak közelében lévő műemlékekhez, barlangokhoz, forrásokhoz, kilátókhoz

Vitathatatlan, hogy Magyarország legszebb turistaösvényei a középhegységekben várják az erdei vándorokat. A hegyvidéki erdőkben egymást érik a természeti látványosságok, barlangok, források, kilátópontok, melyekhez mind-mind külön jelzésű turistaút vezet.

Bár a Bükk lankái és magasba emelkedő messzi hegyei csodálatosan körülölelik településünket, melyek dél felől az alföldi rónaságba simulnak bele, csupán három turistaösvény halad át Bogácson.

Szomolya felől Cserépváralja irányába halad a piros sáv jelzés, mely a település határában magasodó kilátó mellett vezet a Szent Márton római katolikus templom felé. Majd a faluból kilépve a zamatos szőlőket termő Vén-hegy fehér kőbányájának peremén hagyja el a községhatárt.

A kereszt turistajelzés általában két sáv jelzést köt össze, így a piros sávjelzés a falu központjában észak felé piros keresztre vált a Dóci úton, Bükkzsérc felé. Az úton gyalogos, kerékpáros és autós forgalom is halad, viszont ez az útvonal kihagyhatatlan az aktív turisták bakancslistájáról. A stabilizált útról a falu határában gyönyörű kilátás van a bogácsi tóra, miközben szőlők, változatos termőföldek mellett haladunk. Sőt ha szerencsénk van még őzekkel, nyulakkal, fácánokkal is találkozhatunk.

A legrövidebb szakasz a piros háromszög, mely a falu határától északra, a Bagolyvár pincéinél kezdődik és a bogácsi kaptárkőig tart. Jól beazonosítható útvonal, mely minden évszakban más arcát mutatja. A kaptárkő bár csak „kistestvére” a szomolyai köveknek, öt fülkéje még jól kivehető, melynek tövében elmélkedhetünk a kőtoronyok tisztázatlan múltjáról. A többi tufakúpról szép kilátás tárul elénk a falura, visszafelé menet pedig a környező cseres erdők igen változatos gombakínálatában gyönyörködhetünk, vagy tölthetjük meg kosarunkat.

Bogács határát a település múltja merőben alakította, máig sok mezőgazdasági és szőlőterület tarkítja a határt, melyeket erdőtüntők szabdalnak. A természetközeli cseresek,

ültetett akácok, kopárok talaját javító erdei fenyvesek váltogatják egymást.

Bár a település határában nincsenek védett, fokozottan védett területek, mégis, ha nyitott szemmel járunk, ezer szépségekben gyönyörködhetünk a túránk során. Tucatnyi gyógynövény, erdei csemege, különleges kőképződmények, daloló madárse-

regek, felriadó vadállatok várnak minket a természetben.

Bogácson érdemes AKTÍV ÉLETET ÉLNI, hiszen szeretett falunk helyi túrák és hegyi kihívások kiindulópontja, mely sok kalandot tartogat az egész családnak.

Bogács, 2023. 07. 29.

Vigh Ilona

Szép kertek, virágok

Egy szép, étellel teli virágoskert látványa jó hatással van nap mint nap az ott lakók hangulatára. Az illatos, vidám színű, tarka virágokban egészen kora tavasztól késő ősziig gyönyörködhet az, aki tudatosan tervezi meg virágos kertjének, sziklakertjének növényeit. A klímaváltozás és az egyre érezhetőbb globális felmelegedés (az idei július volt az elmúlt ezer év legmelegebb hónapja) miatt érdemes napfényt és nyári kánikulát, párás levegőt jól tűrő növényeket ültetnünk. A virágos kert kialakítása nagyon sok munkát igényel, de idővel a gazolás, kapálás száma ritkul, a rendszeres locsoláson kívül, kevesebb lesz dolgunk (pl. az elnyílt virágok leszedése, metszés), és több lesz az örömmünk.

J. J. Zs.

Kissné Tukacs Vera kertjében gyönyörű egynyári virágok pompáznak

Deák Adrienn virágoskertjében a különféle növények jól megtervezett ültetése is hozzájárul az esztétikai látványhoz

„Hasznos munkának nincsen fáradsága”

Csáter Apó nyomdokán

Csáter Apó – hivatalos nevén Hegyi József (1863-1941) – azon kevés bogácsiak egyike volt, aki elsőként létesített pincét a Cserépi út melletti, jól farragható, jól megmunkálható riolittufa domboldalon még a XIX. század vége felé. Az ő és társai példáját később többen is követték, és így alakult ki a napjainkban is látható, a Bogácsra érkező üdülővendégként itt tartózkodók körében népszerű pincesor.

Mivel maga a domboldal a pincék születésének pillanatában, de később is – egészen 1976-ig – a község közös legelőterülete volt - ide hajtották ki a falu összes szarvasmarháját, sertését, kecskét -, szigorú szabályok írták elő, hogy a pincetulajdonosok csak a mélybe vájt pincét birtokolhatták, az a fölött és az előtt lévő terület közösségi legelőterületnek számított, községi tulajdonban maradt. A pincegazdák kokszó nélkül tudomásul vették, hogy a terület fő funkciója az állattartás - a legeltetés -, már csak azért is, mert ők maguk is állattartó gazdák voltak.

Viszont 1976 táján megszűnt a legeltetés Bogácsra, a falu jószágállománya rohamosan fogyatkozni kezdett, amit a település területén mélyfúrás nyomán talált gyógyvíz is nagymértékben előidézett. Az egykori agrárfalu Bogácsból egyre inkább, egyre ismertebb üdülőfalu vált. S ennek pozitív hozadéka lett, hogy az egykori legelőterületen lévő, Cserépi úti csendes, békés, télen álmos pincesor – ellentétben a falu sokkal régebbi, az 1700-as évek közepén létesült Cssecslyuki pincesorával – egyre inkább idegenforgalmi attrakció lett, s mára már a folyamatosan bővülő, szénpülő gyógyfürdő mellett Bogács másik „vonzerejévé”, a falu népszerű szórakozóhelyévé vált.

De visszatérve Csáter Apóra... ha ő most letekint az égi szőlőskertből a Cserépi úti pincesorra, minden bizonyosan elégedetten konstatálja, hogy többek között ükunokáinak, Hajdu Rolandnak és Hajdu Ádámnak köszönhetően, él a bogácsi szőlőtermesztés és borászat, az egykori pincéjében a hordók minden évben megtelnek zamatos, érlelődő borokkal, amit a kedvező klíma mellett a szaktudás teremt meg. Roland szőlész-borász mérnök-ként, Ádám sommelier-ként, gyakorló borász-ként elkötelezett híve a korszerű szőlőtermesztésnek és borászatnak.

A szakmai elismerések, díjak is jelzik Hajdu Ádám borász több éven át tartó kiváló munkáját

Beszélgetés Hajdu Ádám bogácsi borással

Csáter Apó fiatalabb ükunokájával, Hajdu Ádámmal beszélgettem a minap a borászatban elért kimagasló eredményei apropóján.

- Mikor határozta el, hogy folytatod a családok generációkon átívelő hagyományát?

- Azt lehet mondani, beleszülettem a szőlőtermesztésbe, s ebben nőtem fel. A szőlőművelés és a borkészítés különböző folyamatai megkövetelték a családi összefogást. Emlékszem, már 3 éves koromban részt vettem szőlőültetésben, és azt hiszem, 8 éves lehettem, amikor ihattam egy kortyot az 1990-es évjáratú zweigelt borunkból. Sosem volt kérdés számomra, hogy az ősi családi hagyomány ápolója legyek. Szüleim mégis hagyták, hogy saját utamat járjam. Először műszaki pályára indultam, de hamar visszatértem a borászathoz, s hogy ezt önszántamból tettem, azt eredményezi, hogy nagyobb elszántsággal, örömmel teszem dolgomat nap mint nap.

- Úgy tudom, sommelier-ből lettél borász?

- Már sommelier-ként felismertem a magyar borokban rejlő lehetőségeket. Nagyobb baráti társaságunkkal, bejártuk az ország szinte mindegyik nagy borászatát, olyan borászokkal sikerült megismerkedni - a teljesség igénye nélkül -, mint Szepsy István, Demeter Zoltán, vagy Kaló Imre. Innentől kezdve eldőlték a jövőmmel kapcsolatos kérdések. A vendéglátás volt az első lépés, majd idővel elvégeztem azokat a tanfolyamokat is, amelyek a szőlőtermesztéshez, borkészítéshez és értékesítéshez szükségesek, s 2004-től már csak a borászattal foglalkozom.

- A borások többsége egyetért azzal, hogy a borok minősége a jó alapanyagban rejlik. Te hogyan vélekedsz erről?

- Teljes mértékben egyetértek. A jó minőségű bor előállítására nagyon összetett ismereteket igénylő munkafolyamat. A minőségi borok készítéséhez, az izharmónia megteremtéséhez a szakértelmen kívül, alapvetően minőségi szőlő kell. Boraink 70 %-át saját magunk termesztett szőlőből készítjük, a többit szakértő termelőkől szőlőként vásároljuk, legfőképp Mizser Lajostól (Bogács), Dósa Sándortól (Cserépfalu) és Madaras Sándornétól (Andornaktálya), mindhárman a legmagasabb minőségben művelik szőlőterületeiket.

- Milyen szőlőfajtákat termeltek?

- Bogács környékén 4 hektár termő területen, és a csodálatos Vén-hegyen 4 hektáron (ezek új telepítések) az olaszrizling, cabernet sauvignon, cabernet franc, merlot, chardonnay fajták dominálnak.

- Olvastam, hogy boraidal több kimagasló eredményt értél el borversenyeken. Kérlek, beszélj erről röviden!

- Tavaly szeptemberben a kékfrankos rosénk Miskolc Város Polgármester Bora címet kapta. Ez azért is említésre méltó, mert borász körökben nagy tekintélyű zsűri bírálta a benevezett tételüket. Zsűrizett többek között Rabcsánszki Laura és Dr. Molnár Levente, a 2021-ben az avignoni Pápai Palotában megrendezett Borfelismerési Világbajnokság bajnokai, és Angermann László Magyarország sommelier bajnoka, aki egyébként a Michelin csillagos Onyx étteremben vezető sommelier.

- Még csak 2023 felénél tartunk, de már idén is szép sikerekkel büszkélkedhet a Csáter Apó Pincészet.

- Igen, ígéretesen alakul ez az év számunkra. Állandó résztvevői vagyunk a helyi Bükkinvestnek. Idén, a XXIX. Bükkaljai Borversenyen a 2020-as évjáratú cabernet franc borunk 100/96 ponttal a Nagyarány minősítés mellé a Fesztivál Bora címet is elnyerte, a második legjobb vörösbor, a Sancta Madona szintén a mi pincészetünkből került ki. Ezt a bort cabernet sauvignon, cabernet franc és syrah borok házasításából készítettük.

A 2020. évjáratú Bálvány Bükborunk elnyerte az Egri Érsek Bora 2023 címet a Bükki Borvidék fehérbor kategóriájában. Ezt a címet egyébként másodszor érdemelte ki pincénk.

Az eredményhirdetésen Ficsek László az Egri Főegyházmegye általános helynöke elmondta, hogy az ideai pápalátogatáson felkérték őket, hogy Ferenc pápa és küldöttségének állítsanak össze egy borcsomagot az Egri Érsek boraiból, melyet a hivatalos programok után a vacsoránál megköszönhetnek. Tehát még az is elképzelhető, hogy Ferenc pápa bogácsi bort kóstolt.

Külföldi eredményeink is figyelemre méltók: A temerini (Szerbia) 2023-as XXV. Nemzetközi Vince-napi Borfesztiválon 613 tétel

közül a mi pincészetünk cabernet franc borát választották meg a fesztivál legjobb borának. Ezen a megmérettetésen szlovák, román, horvát, szerb és magyar borok szerepeltek szépszámmal.

Megmérettettük borainkat Erdélyben Balavásáron is, a Kis-Küküllő Menti Borversenyen, ami a Királyleányka Őshazájának számít, ahonnan szintén aranyéremmel tértünk haza.

- Gratulálok az elért eredményekhez, minősítésekhez! Elárulod, hogy miben rejlik a Csáter Apó Pincészet titka?

- A titok egyszerű: Minden egyes munkafolyamatot kellő alázattal, odafigyeléssel, pozitív hozzáállással, összehangoltan végzünk. Őseink tudását ötvözve korszerű technológiákkal tevékenykedünk. Ennek köszönhetően zárjuk palackjainkba a szőlőterületek folyamatos művelésének eredményét, a napfény érlelte szőlőszemek üde, gyümölcsös ízét.

- Milyen céljaid, terveid vannak a jövőre nézve?

- Szeretnék a jövőben is a minőségi szőlőtermesztés és borkészítés elkötelezettje lenni, továbbvinni az eddigi sikeres családi vállalkozást. Szeretném, ha az Édes-oldal régi fényében tündökölné, kevesebb lenne az elhagyott szőlőterület. Nagy öröm lenne számunkra, ha a bükk-i régió vendéglátó helyein is találkozhatnánk a térség boraival az ide látogató vendégek. Már csak azért is, mert Bogácson, Cserépfaluban, szóval Bükkalján az itt üdülő vendég – legalábbis jórésze – nem a villányi, a szekszárdi, sőt még, csak nem is az Egri borvidék boraira kíváncsi, hanem a nyaralása helyszínének ízeit kívánja kóstolni. Személy szerint, ha Szekszárdra látogatok, biztosan nem egy soproni vöröset szeretnék megkóstolni.

- Jelenleg hol fogyasztatunk és hol vásárolhatunk boraitokból?

- A Cserépi úti pincésoron, a Csáter Apó Pincéjében és a Muslinca Pincében, Miskolc több vendéglátóhelyén és szállodájában, va-

lamint a térség nagyobb bor és gasztronómiai fesztiválján várjuk a régi és a leendő vendégeinket!

Ha Önök jó bort szeretnének inni és a kultúrált borfogyasztást helyezik előtérbe -s a kulturált szót szó szerint szeretném ha értenék-, sétáljanak el a Cserép úti pincesor vége felé. Ahogy elhagyják a Színészligetet, megtalálják Csáter Apó pincéjét. „Borárus tér, végállomás.” - olvasható a pince bejáratánál. S valóban, érdemes megállni, megpihenni, akár hosszasan időzni is, mert itt a zamatos nedűk mellett Bogács múltjáról, nevezetességeiről sok mindent megtudhat és anekdotikus történetekkel is gazdagodhat a vendég.

S amint a muslinca rátalál a jó borra, Önök is rátalálhatnak a minőségi bogácsi borokra például a Muslinca pincében Hajdu Ádámnál.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Csiki László a generációkon átívelő bogácsi kőfaragás ifjú mestere

A kőfaragó mesterség kialakulását Szent István királyunk idejére vezethetjük vissza. Második törvénykönyvében ugyanis ő rendelkezett el, hogy minden 10 falu építsen egy templomot, s mivel ezek a templomok kőből készültek, szükség volt kőbányászokra és kőfaragókra.

A kőből emelt bogácsi templom a mai napig őrzi a 13. századi kőfaragó mesterek munkáinak nyomait. A paraszti, népi építkezésben is nagy jelentőséget kapott a kőbányászat. Őseink kőből készült termékei hozzájárultak településünk arculatának kialakulásához, mivel a bányából a tufából faragott kőveket alapvetően házak falaihoz szállították, de követ használtak a házak alapjához, a lábazathoz, hidak és pincék építéséhez. Később, a kő díszítő funkciójának megjelenését követően, a módosabb családok követ használtak ablakkeretekhez, tornácoszlopokhoz, kerítésekhez, kapuoszlopokhoz, s elterjedt a sok bogácsi háznál (különösen a főutcán) ma is megfigyelhető kváderkő. Az útjelző kilométerköveket pedig eladásra gyártották. A napjainkban virágtartóként használt kővályúk az állattartás nyomaikat őrzi, a házak elé kiülönnek kőből faragott padokat tettek, faragott kőből készültek a síremlékek.

Mindez bizonyítja, hogy Bogács nem csupán a kőbányászat, hanem a kőfaragás egyik területi központja is volt. Kőbányája évszázadokon át családok tucatjai számára biztosította a megélhetést. A mostoha munkakörülmény és a kőpor belélegzése azonban tönkretette az egészséget, ezért a kőbányászat a mezőgazdasági munkák mellett sokak számára kiegészítő munkalehetőség volt, ellenben a szintén kemény fizikai munkát igénylő kőfaragás állandó, jó megélhetést biztosító, tekintélyt adó foglalkozásnak számított.

Csiki László egy neves kőfaragó dinasztia legfiatalabb tagja. Már a dédnagyapja, nagyapja, édesapja is a kőfaragás mesterségét űzte, így

ifj. Csiki László és édesapja 2014-ben együtt újították fel az iskola előtti I. világháborús emlékművet

nem csoda, hogy Laci gyermekkorában elsősorban a kővekről szólt. Természetes volt számára, hogy ő is ősei mesterségének folytatója legyen.

Budapesten tanulta ki a kőfaragó, kőszobrász szakmát, majd elvégezte az épületszobrász szakot is. 6 évnyi tanulás után édesapja műhelyében kezdte meg munkáját, tőle leste el a bogácsi terméskő és a gránit megformálásának titkait. Édesapja precizitása ösztönzőleg hatott rá, s ő is munkájára igényes mesterré vált. Tanulóként segítkezett édesapjának templomunk oltárának elkészítésében. Együtt újították fel Bogács kőből készült műemlékeit: az iskola előtti I. világháborús emlékművet, az Ady Endre és a Kosuth utcai kőkeresztet, nevükhöz főződik a Trianoni emlékmű elkészítése.

Laci már évek óta egyedül dolgozik. Felmenői műhelyéből számos síremlék került ki, ennek okán ő is sok sírkő megrendelést kap Bogácsról és a környező településekről.

Kihívás, ugyanakkor nagy megtiszteltetés volt számára, hogy megkapta a megbízást a Petőfi köztéri szobor talapzatának elkészítésére. Örömmel vállalta el ezt a feladatot,

melyhez lelkesen nekikezdett, és 4-5 nap múltán a terméskő, -amivel egyébként is szeret dolgozni- keze alatt szobortalapzattá alakult át. A hagyomány és a modern látásmód, Csiki László terméskő szobortalapzata és Gódor Gábor bronz Petőfi mellszobra harmonikusan illeszkednek egymáshoz, mindkét mű hirdeti alkotója magas szintű mesterségbeli tudását.

A családi hagyományok ápolóit a múltban (és a jelenben is) mindig különös tisztelet övezte. Tiszteletet érdemel az elődei több száz éves tudását minden nap alázattal és elhivatottsággal alkalmazó ifj. Csiki László is, mert ezt az embert próbáló ős, lassan kihalóban lévő mesterséget korosztályában egyedül ő űzi Bogácson.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Pávakörünk „virágzó” tavasza

Kedves Olvasók!

Természetesen nem véletlenül választottam írásom címében a virágzó szót, hiszen oly szép és eseménydús időszakon vagyunk túl, melyhez ez a jelző leginkább illik. Ha idejük engedi, olvassák el, hogyan telt népdalkörünk első féléve!

Könyvtárosunk-Jankóné Jónás Zsuzsa- fölkérésére szerepeltünk a **magyar kultúra napján**, és a **költészet napján** is. Ez utóbbin Petőfi megzenésített verseiből énekeltek Daragó Károly harmonika kíséretével.

Még februárban a szomolyai dalostársak meghívására szórakoztattuk a **kocsonya fesztiválon** résztvevő közönséget.

Nemzeti ünnepünkre, március 15-re, katonadalcsokor összeállítással készültünk.

Hagyománnyá vált, hogy a bükkábrányi dalostársakkal -felváltva- bált rendezünk, amely nem csak számunkra felhőtlen szórakozás, hanem bárki számára, aki megtisztelt bennünket jelenlétével. Idén Bükkábrányban rendeztünk „**tavaszköszöntő bált**”. Most is -mint mindig-, mindkét népdalkör tagjai vidám, szórakoztató műsorral és vendégváró falatokkal készültek, kedvet csinálva a táncmulatsághoz.

Május 20-án **pávakörünk dalostalálkozót szervezett**, ahol rajtunk kívül részt vettek, és legszebb dalcsokraikat mutatták be: a megyeszói, kisgyőri, hévízgyőri, bükkábrányi és gergyóditrói népdalkörösök. Az örömeinklést közös fotóval, és a cserépfalui Remete étterem által elkészített finom ebéddel zártuk.

Június 2-án az edelényi Császtza-szőlőhegy **szőlővirágzás ünnepére** voltunk hivatalosak Virág Tamás borász úr meghívására. Rendkívül hangulatos, szemet gyönyörködtető környezetben énekelhettünk.

Június 21-én A **Borsod vármegyei népdalkörök versenyén** Mezőkövesden mérettük meg magunkat, s a zsűri tetszését is elnyerve jutottunk be a miskolci döntőbe, melyre szeptemberben kerül sor.

Június 21-én este a -már szintén hagyománnyal bíró- **Meder Iván-Nyeste István túra** keretében gyalogoltunk át Szomolyára és vissza, közben persze vendéglátóink jóvoltából vacsorával és ízletes borral felfrissülve.

Június 28. - július 2. között **Erdélyben jártunk**, ahol részt vettünk az **Ezer székely leány találkozásán** a csíksomlyói nyeregben. Csodálatos időben, csodálatos forgatagnak

voltunk átélői! Rengeteg táncos, és kézművességgel foglalkozó székely mutatta meg tudását.

Mindezen túl jártunk Segesváron, a parajdi Sóháton. A Szent Anna-tónál megéztük az Európában egyedülálló látványosságot a mohos tőzeglápot, és onnan szállásunk felé indulva még medvével is találkozottunk. (Még szerencse, hogy csak az autóbusból nézhettük elragadtatva!)

Útban Bogács felé, kirándulásunk utolsó napján megálltunk Válaszúton, ahol a Kosuth-díjas néprajzkutató, népdal-és viseletgyűjtő Kallós Zoltán magánmúzeumában gyönyörködhettünk eleink csodaszép öltözékeiben, fazekasok és fafaragók örökségeiben. A gyűjtemény az Élő Népművészet Erdélyi Régiójának ad helyet.

„Addig leszünk magyarok, amíg magyarul énekelünk és magyarul táncolunk” – mondotta Zoli bácsi.

Ezt szem előtt tartva végezzük mi is az általunk kijelölt utunkat, palócföldi és más tájegységek dalainak újratanulásával, bemutatásával. Sohasem késő ehhez a munkához csatlakozni, mindenkit szeretettel várunk!

Benyovszki Mária népdalkörvezető

Erdélyi utunk során Csíkszeredán szálltunk meg

Ezer székely leány napján-Csíksomlyón

Szabon György Emléktorna

Idén július 8-án került megrendezésre Bogácson a 16. róla elnevezett emléktorna. Sajnos már közel 13 éve nincs közöttünk, de emlékét a mai napig őrzük. Ez a torna öregfiúkról szól, sokan közülük együtt rúgták a bőrt vagy csapattársként, vagy ellenfélként vele. Az eltelt 13 évben az öregfiúkból még öregebbek lettek, a tudásuk is megkopott már, de a labda szeretete a régi maradt. Mai napig nagy megtiszteltetés a játékosok számára részt venni a tornán.

A bogácsi mérkőzésen a Dél-borsodi csapat játszott a Bükkalja öregfiúk csapat ellen. Sajnálatos módon az utóbbi időkben, és most is a Dél-borsodi csapat volt a nyerő, de a mérkőzés utáni összejövetelel már teljes volt az összhang a régi ellenfelek között. Az evés, ivás és beszélgetés mindenkinek jól ment, a hangulat és az idő is remek volt.

Érdemes tudni, hogy egy olyan mérkőzésről van szó, melyen vándorkupa nyerhető. Az eseményt 5 település felváltva rendez meg évente. Az 5 település a következő: Mezőkövesd, Bükkzsérc, Cserépfalu, Bogács és Tiszabábolna.

Ki volt Dr. Szabon György?

Sokan talán nem tudják, de 1979-től több mint 30 éven át körzeti állatorvos volt Bogács, Cserépfalu és Bükkzsérc településen is, minden háznál ismerték, hiszen min-

Az idei Szabon György emléktorna résztvevői (piros mezben a csekély számú Bükkalja öregfiúk csapata)

denki tartott valamilyen állatot. Vidám természetű, önzetlen, lelkiismeretes és segítőkész orvos és ember volt. Nem csak az állatokon segített, de a gazdákhöz is mindig volt egy kedves szava, és nem melléleg imádták a futballt. Nem csak játszott, de szervezte is a mérkőzéseket térségünkben. 2010-ben tragikus hirtelenséggel távozott közülünk. Emlékének őrzésére barátai emlékfát és emlékkövet állítottak a foci pályával melletti lévő pincesoron 2011-ben Cserépfaluban.

A megemlékezésen nem csak focista barátai, hanem munkatársai, családtagjai és jó ismerősei is szívesen vettek részt. Az idei szombat délután is jól sikerült. A következő

évben Mezőkövesd lesz a torna megrendezésének házigazdája.

Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek a részvételt, a szervezőknek a segítséget, Bogács Község Önkormányzatának pedig a helyszín biztosítását!

Külön köszönet a szakácsoknak, akiket név szerint is megemlítenék: Csentes András és Péter Zoltán alpolgármester úr. Köszönet a Thermálfürdő Kft.-nek a támogatásért.

Kedves Gyuri! Reméljük, fentről nézted a meccset és jól szórakoztál barátaid szerencsétlenkedésén! Emléked továbbra is szívünkben él!

Verhóczki György
szervező

Hogyan is lettünk bogácsi lakosok?

Nevem Nagy Bettina. Igaz, nem rég költöztünk ide, de számomra már régóta ismerős volt ez a település, ugyanis nővérem Bogácsra ment férjhez, s én mindig sok jót hallottam tőle erről a településről. Először kb. 10 évvel ezelőtt jártam itt, noha a nővéreméhez jöttem, de barátnőimmel bulizni is elmentünk. Mint minden fiatalnak, nekem is tetszett a nyári buli, a nyüzsgés és a strand. Közben eltelt jó pár év, és párommal a letelepedésen gondolkodtunk. 3 éve vásároltunk egy olyan családi házat itt, Bogácson, amely teljesen megfelelt az elvárásainknak. Csupán néhány kisebb felújítást végeztünk, festettünk és 2020 augusztusában be is költöztünk. Akkor már a terhesség vége felé jártam, úgyhogy kisfiam már az új otthonunkba érkezett. Ez hatalmas boldogság volt a családnak! Munkát is találtam Bogácson, jelenleg a bogácsi Egészségházban, azon belül, az orvosi rendelőben dolgozom, amit nagyon szeretek. Igazán testhez állónak érzem ezt a munkát, mert szakmám iránt elhivatott vagyok, szeretem az embereket és szívesen segítek.

Szabadidőmben sokat sétálok, szoktam biciklizni, szívesen veszünk részt a falu kínálta rendezvényeken, hétfévente pedig strandolunk a családdal. Közvetlen természetemnek is köszönhetően a 3 eddig Bogácson töltött év alatt sok mindenkit megismertem, barátokat, barátnőket szereztem.

Nagyon jól érzem itt magam, szeretek itt lakni. Napról napra megerősödik bennem a gondolat, hogy jól döntöttünk, amikor ide költöztünk.

Gellért Ferencnek hívnak. Amikor 2016-ban azt terveztük, hogy egy üdülőhelyen fektetjük be javainkat, elhatároztuk, hogy ellátogatunk Bogácsra, arra a településre, amelyről ismerőseinktől olyan sok szépet hallottunk. Idejövet takaros, tiszta kis falut láttunk, s nem is keresgélünk tovább, vásároltunk az Alkotmány utcában egy nekünk tetsző családi házat. 2017-ben lányunkék Bogácsra költöztek, majd 2019-ben feleségemmel, Gellért Ferencnével feladtuk korábbi életünket és Mikepércsről mi is Bogácsra, a nyaralónak szánt házba költöztünk. Az itt töltött közel 4 év alatt több bogácsi ismerősünk lett, mindegyikkel jól kijövünk. Tapasztalatunk szerint sokkal közvetlenebbek az itteni emberek, mint előző lakóhelyünkön voltak. Szabadidőnkben előszeretettel ülünk autóba, nyaralni, kirándulni is autóval szoktunk menni. Rendszeresen járunk a strandra, gyakorta éjszakai fürdőzésre is. Szívesen látogatjuk a rendezvényeket, a Mihály-napi csurdítás hangulata különösen tetszett nekünk. Ismerőseink között van pincetulajdonos, így egy-egy rendezvény után meg szoktuk őket látogatni.

Mi a buszmegállóval szemben lakunk, és szomorúan tapasztaljuk, hogy a túloldalról a szél a mi házunk elé hordja a megtelt kukából kiesett vagy csupán a mellé dobott szemetet, amit nekünk kell felszedni. Véleményünk szerint -sajnos-, az első bogácsi látogatásunk óta sokat romlott Bogács tisztasága. Örülnénk, ha ennek a szép kis falunak minden lakosa, az itt üdülőikkel együtt vigyázna a rendre, tenne a falu tisztán tartása érdekében.

PROGRAMAJÁNLÓ

Bogácsi zenés nyári esti
**NAGY GENERÁCIÓ
NAGY DALAI**
HAJTMANN ILDIKÓ
előadóművész
és
SZÁK KOCSIS PÉTER
gitárművész
KONCERTJE
2023. augusztus 18. (péntek) 19:00 óra
Bogács, Községi Ház udvara
(esőnapon: a Községi Ház)

Szeretettel várjuk az érdeklődőket!
Belépés díjtalan!

2023. augusztus. 19., szombat

HELYSZÍN: RENDEZVÉNYPARK

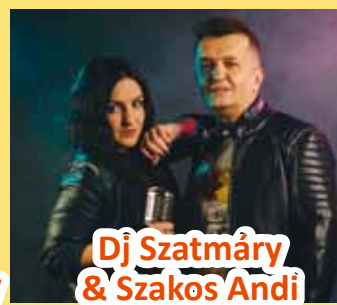
18:00 **Molnár Orsi** – Zsibongó
interaktív gyermekműsor

19:00 **HAPPY GANG x CORY**

19:45 **Dj Erős & Spigiboy**

20:45 **Dj Szatmár & Szakos Andi**

22:00 **Kozmix élő koncert**

2023. augusztus 20., vasárnap
11:30 **Szentmise** a Szent Márton Római
Katolikus Templomban
12:30 **Az államalapítás és az új kenyér
ünnepe.**
Bogácsi díjak, kitüntetések átadása
Helyszín: Községi Ház

2023. szeptember. 16., szombat

SZÜRETI MULATSÁG

Helyszín: Rendezvénypark

2023. szeptember. 30., szombat

SZENT MIHÁLY-NAPI KÖZÖS CSURDÍTÁS

Helyszín: Rendezvénypark

Bővebb információ: Bogácsi Turisztikai és Szolgáltató Nonprofit Kft. Tel.: +36-49-534-011 www.bogacs.hu

Impresszum: **BOGÁCSI NYÁR**
Bogács Község Önkormányzatának lapja
Szerkesztőség: Bogács, Alkotmány u. 9.

Szerkesztő: Jankóné Jónás Zsuzsa
Fotók: Jankóné Jónás Zsuzsa,
Jankó Gergely, Kiss Judit

Nyomtatás:
Kvíz-96 Kft.,
3324 Felsőtárkány,
hrs.: 2489